

Aan de gemeenteraad

Op 12 juni 2025 stelde S. Reitema (PvdA) ons schriftelijke vragen over de aangiftebereidheid van slachtoffers seksueel grensoverschrijdend gedrag, waaronder seksuele straatintimidatie.

Inleidend wordt gesteld:

Het is belangrijk dat iedereen veilig over straat kan gaan. Sinds begin 2024 is seksueel grensoverschrijdend gedrag zoals seksuele straatintimidatie (SSI) strafbaar gesteld. Dat is een goede zaak. Helaas zien we dat in de praktijk het doen van aangifte niet altijd soepel gaat. We zien dat áls iemand die stap zet, dit niet altijd zorgvuldig of voortvarend wordt opgepakt. Dit zijn ervaringen die ons ter ore zijn gekomen.

In de afgelopen weken verschenen meerdere berichten hierover in de media. Vrouwen geven aan dat zij ondanks de strafbaarstelling van SSI worden ontmoedigd om aangifte te doen, of zelfs worden weggestuurd door de politie.

De PvdA Rotterdam ontvangt ook zulke signalen van vrouwen die belemmerd worden in het doen van aangifte, waarvan enkele voorbeelden:

- "Ik wilde aangifte doen tegen hem. De politie zei: dan moeten we hem ook vragen om aangifte te doen want het moet wel representatief zijn."
- "De politie wil geen aangifte opnemen. Ze hebben mij meermaals verwezen naar civiel recht."
- "Ik ben laatst betast door iemand in de supermarkt maar aangifte door de politie werd ontraden omdat er geen bewijs zou zijn. Ik kreeg ook de vraag of ik eigenlijk boos was omdat ik was betast of dat ik z'n brutale gedrag niet kon hebben. Met andere woorden: wilde ik aangifte doen omdat ik op mijn teentjes ben getrapt? Ik snap er nog steeds niks van."

Het rechtssysteem zou er voor iedereen moeten zijn. Slachtoffers van strafbare feiten moeten kunnen rekenen op bescherming en serieuze behandeling van hun meldingen. Dit geldt des te meer wanneer het gaat om seksueel geweld, waar de drempel om te spreken al hoog ligt.

Onze fractie maakt zich zorgen om deze signalen van Rotterdammers die aangifte probeerden te doen.

Hieronder volgen de vragen en onze beantwoording:

Vraag 1:

Is het college bekend met de signalen dat vrouwen die aangifte willen doen van seksueel grensoverschrijdend gedrag, waaronder SSI, soms worden ontmoedigd of niet serieus genomen?

Antwoord:

In de afgelopen periode hebben ons signalen bereikt van slachtoffers van SSI die hebben ervaren dat zij werden ontmoedigd in het doen van aangifte. Het is spijtig te vernemen dat sommige slachtoffers van SSI de ervaring hebben ontmoedigd te worden in het doen van aangifte.

Het wetsartikel seksuele intimidatie valt onder openbare orde, waar in het specifieke wetsartikel SI dus ook handhaving op kan acteren (de landelijke handhavingspilot waar Rotterdam deel van uitmaakt). Buiten heterdaad kunnen slachtoffers van seksuele intimidatie dus aangifte doen bij de politie. Andere vormen van seksueel grensoverschrijdend gedrag vallen onder de zedenwetgeving en worden aangiftes specifiek door de zedenpolitie opgenomen.

De (zeden)politie informeert slachtoffers altijd over het proces van een aangifte en welke stappen worden doorlopen. Hierbij schetsen zij een realistisch beeld over de kansrijkheid van een aangifte. De politie geeft aan, voor wat betreft het wetsartikel seksuele intimidatie, dat de bewijsvoering, bijvoorbeeld door het ontbreken van getuigen, lastig is. Dit zou volgens hen potentieel als ontmoedigend over kunnen komen.

Het slachtoffer van SSI die deze ervaring heeft en bij ons bekend is, is door ons begeleid om alsnog aangifte te doen.

Vraag 2:

Heeft de gemeente zelf signalen ontvangen van burgers of maatschappelijke organisaties over de omgang met aangiften van SSI of vergelijkbare zaken?

Antwoord:

Ja, zie het antwoord op vraag 1.

Vraag 3:

Zo ja, hoeveel signalen betreft dit en op welke wijze zijn deze ontvangen (bijvoorbeeld via ORR, gemeenteloketten, meldpunten)?

Antwoord:

Dit betreft één enkel concreet signaal. Dit signaal is bij ons binnengekomen via de burgemeester. Daarnaast komen regelmatig vergelijkbare signalen door via terugbelgesprekken naar aanleiding van meldingen via de StopApp.

Vraag 4:

Worden deze signalen geregistreerd en zo ja, hoe?

Antwoord:

Dit signaal en (mogelijke) volgende signalen worden geregistreerd in onze interne systemen.

Vraag 5:

Zo nee, waarom worden deze signalen niet geregistreerd?

Antwoord:

N.v.t.

Vraag 6:

Bij welke instantie(s) kunnen Rotterdammers terecht met klachten over de wijze waarop aangiftes wordt behandeld? Wordt hier ook gebruik van gemaakt?

Antwoord:

Rotterdammers kunnen terecht bij de politie zelf, bij team VIK (Veiligheid, Integriteit en Klachten), als zij klachten hebben over de wijze waarop aangiftes worden behandeld. Dit kan via het klachtenformulier op www.politie.nl. De politie heeft bij ons aangegeven geen klachten te hebben ontvangen over de wijze waarop aangiftes worden behandeld op het wetsartikel seksuele intimidatie.

Vraag 7:

In hoeverre is de gemeente in gesprek met de politie over de opvolging van SSI-aangiften?

Antwoord:

Vanuit de gemeente wijzen we slachtoffers op het nieuwe wetsartikel en de mogelijkheid tot het doen van aangifte. De gemeente is verder niet betrokken bij de keuze van het slachtoffer om vervolgens wel of geen daadwerkelijke aangifte te doen. De politie is vervolgens verantwoordelijk voor een zorgvuldige afhandeling van aangiftes.

De huidige samenwerking met de (landelijke) politie vindt vooral plaats in de landelijke werkgroep die gericht is op de handhavingspilot van het wetsartikel SI waar Rotterdam deelnemer aan is. Het onderwerp aangiftebereidheid wordt ingebracht in de landelijke werkgroep.

Vraag 8:

Is het college bereid om deze signalen actief onder de aandacht te brengen van de politie-eenheid Rotterdam?

Antwoord:

De signalen die worden genoemd in deze schriftelijke vragen zijn gedeeld met de politie. Mochten vergelijkbare signalen tot ons komen, dan zullen wij deze (weer) met de politie bespreken.

Vraag 9:

Wordt hierbij ook gekeken naar training, protocollen en cultuurverandering binnen de organisatie?

Antwoord:

Zoals beschreven in het antwoord op vraag 7 wordt het onderwerp aangiftebereidheid ingebracht in de landelijke werkgroep. De bovengenoemde onderdelen worden hierin

meegenomen.

In bredere context zijn vanuit de aanpak van huiselijk geweld, acties ingezet met betrekking tot het vergroten van de aangiftebereidheid en is het onderwerp aangiftebereidheid in de driehoek besproken. Ook keert het onderwerp met regelmaat terug in periodieke overleggen met de politie. Zie hiervoor de afdoeningsvoorstellen van de motie '70 keer te veel' (24bb000495) en toezegging 'Huiselijk geweld Aangiftebereidheid' (24bb000565), beide opgenomen in de raadsbrief van 1 oktober 2024 (24bo007325).

Vraag 10:

Wat doet de gemeente op dit moment om de drempel voor het doen van aangifte van SSI en andere vormen van seksueel geweld te verlagen?

Antwoord:

Vanuit de aanpak seksuele straatintimidatie informeren we over de strafbaarstelling en wetsartikel SI op verschillende manieren. Sinds ingaan van de strafbaarstelling is er bijvoorbeeld driemaal een informerende campagne zichtbaar geweest in Rotterdam. Ook informeren we op de website en een artikel in de StopApp over de strafbaarstelling. Daarnaast wordt de mogelijkheid tot het doen van aangifte actief onder de aandacht gebracht in de terugbelgesprekken van de StopApp. De overweging om wel of geen aangifte te doen moet altijd liggen bij het slachtoffer zelf.

Vanuit de aanpak seksueel geweld is men zowel vanuit gemeente als netwerkpartners in de stad actief bezig met het inzichtelijk maken van de hulpverlening voor slachtoffers door middel van campagnes en samenwerkingspartners in de stad. Daarbij worden slachtoffers (door hulpverleningspartners) altijd gewezen op het feit dat ze aangifte kunnen doen.

Vraag 11:

Kan het college aangeven hoe slachtoffers van seksueel grensoverschrijdend gedrag op dit moment worden ondersteund, zowel preventief als nazorgend, binnen gemeentelijk beleid?

Antwoord:

In de aanpak seksuele straatintimidatie bestaat de pijler Preventie, waarbinnen diverse activiteiten worden aangeboden om bewustwording over het probleem te vergroten. Het gaat hierbij om bijvoorbeeld gastlessen, dialoogbijeenkomsten en omstanderinterventietrainingen. Deze preventieve activiteiten richten zich op bewustwording van gedrag en agendering ter voorkoming van zowel slachtoffer- als daderschap.

Nazorgend zijn er bijvoorbeeld de terugbelgesprekken met melders uit de StopApp als zij gegevens achterlaten. Daarbij ontvangen we vaak waarderende reacties over dat melders het prettig vinden dat er goed naar hun verhaal wordt geluisterd. Indien gewenst kan er dan ook een warme overdracht naar Slachtofferhulp worden gedaan. Ook krijgen melders de mogelijkheid aangeboden tot het gratis volgen van een 6-weekse empowermenttraining.

Ook vanuit de aanpak seksueel geweld wordt op preventief vlak samengewerkt met scholen, (informele) organisaties in de wijken, deksundigheidsbevordering voor professionals en campagnes. Nazorgend kunnen slachtoffers terecht bij het Centrum Seksueel Geweld, de zedenpolitie en Slachtofferhulp.

Vraag 12:

Ziet het college aanleiding om aanvullende maatregelen te treffen om de aangiftebereidheid te vergroten en de behandeling van slachtoffers te verbeteren?

Antwoord:

Vanuit zowel de aanpak seksuele straatintimidatie als de aanpak seksueel geweld worden slachtoffers actief op verschillende wijzen geïnformeerd over de mogelijkheid tot het doen van aangifte. Het daadwerkelijk doen van een aangifte moet altijd een keus van slachtoffer zelf zijn. Voor de hulpverlening aan slachtoffers is het van ondergeschikt belang of er een aangifte is gedaan; elke melder wordt zo goed mogelijk behandeld.

De politie heeft aangegeven dat er geen signalen bekend zijn dat de aangiftebereidheid op wetsartikel SI laag is doordat slachtoffers worden ontmoedigd om aangifte te doen of niet serieus worden genomen. De politie geeft aan dat dit eerder lijkt te liggen in de veronderstelling van slachtoffers dat hun ervaring niet 'erg' genoeg was of melden niet nodig vonden.

Zoals eerder gesteld (zie vraag 9) zijn er in bredere context van huiselijk geweld al diverse gesprekken gevoerd met de politie en ook maatregelen opgenomen in het beleidsplan 'Samen naar een toekomst zonder geweld' (2024-2027) alsook door initiatieven van samenwerkingspartners. In het afdoeningsvoorstel motie '70 keer te veel' (24bb000495) en toezegging 'Huiselijk geweld Aangiftebereidheid' (24bb000565), staat een opsomming van reeds ingezette maatregelen. Het onderwerp aangiftebereidheid heeft dus in brede zin al veel aandacht. Het onderwerp aangiftebereidheid wordt ingebracht in de landelijke werkgroep, waar de politie bij is aangesloten. Hier wordt besproken of aanvullende maatregelen nodig zijn.

Burgemeester en wethouders van Rotterdam,

De secretaris,

G.J.D. Wigmans

De burgemeester,

C.J. Schouten